

Eg vil heldur lífa tveir dagar á jörðinni enn túsund ár í söguni Molière

Eg elski menn, sum hava eina framtíð og kvinnur, sum hava eina fortíð
Oscar Wilde

At skeldast við eina kvinna er sum at royna at lesa eitt blað í stormi

Fjodor Dostojevskij

Flesta menn bínast ongantíð. Teir gerast bara longri

Leo Rosten

Vegurin til mansins hjarta er íggjognum hansara ego

Ókendar

Tann, sum hevur vakrasta konuna í býnum, srevur eisini ringast um náttina

Bulgarskt orðatal

Jóla­kappingin!!

Nú er seinasta útkall til jóla­kappingina. Hetta er seinasta umfarð í jóla­kappingini, sum vit skipa fyri, og um tú ert ein av teimum, sum hevur hug at ogna sær ein lutaseðil í kappingini, so er at skriva inn og svara upp á fylgjandi spurning:

Hvar hevur yrkt »Gleðilig jól«?

Vinnararnir verða drignir tann 16. desember og kunngjardir í seinasta <ph_1> áðrenn jól, tann 18. desember.

Fyri at triva aftur í vinningarnar, so vóru teir:

2x gávukort frá 3' aranum í SMS áljóðandi 500 krónur, umframt eitt eintak av spildurnýggju tónleikaárbókini, sum Studio Pegasus gevur út

5x eitt eintak av tónleikur 2002

So nú er at taka pennin í hond, tendra telduna, ella hvat tað skal vera, og senda okkum svar. Kanska tú verður hepn vinnarin, sum sleppur at forkela teg sjálvan eitt lítið sindur eyka um jólina.

Adressan hjá okkum er:

<ph_1>

Sösiálarín

Box 76

110 Tórshavn

Teldupostbústaður: ph_1@sosiálarín.fo

Telefax: 31 47 20

Svarini skulu vera okkam í hendi innan tann 16. desember á middegi. Minnist til at merkja brævbjálvar, fax ella teldupost »jóla­kapping«.

Vakurleikin og beistið

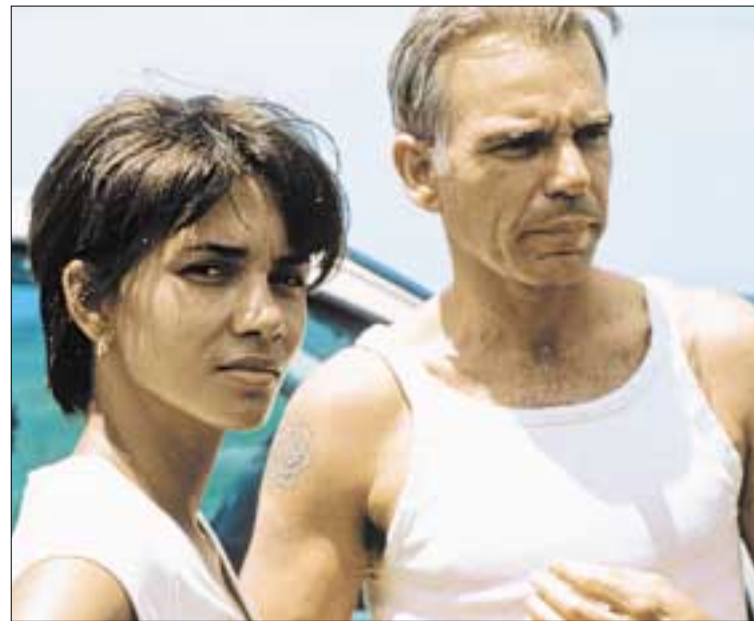
– Um filmin **Monster's Ball**

Í Bretlandi verður veitsla hildin í sambandi við, at ein deyðadómur skal førest út í verkið. Hendan veitslan verður kallað fyri Monster's Ball.

Hetta heitið hevur filmurin, vit her fara at umrøða, tikið sitt navn frá. Filmurin gongur fyri í suður statunum í USA á okkara døgum. Har valdar enn hópin av óndskapi og illvilja móti fólki við svørtum húðaliti.

Hank er onnur generatión av trimum, sum arbeiða í fongslinum. Í fongslinum er av og á neyðugt at taka lívið av fólki, tí deyðadómur er galdandi og verður nýttur. Hank og sonurin Sonny hava eitt einki serligt forhold. Óndskapurin frá pápanum og sorgarleikin í arbeiðsdegnum hava fingið Hank til gerast harðan – eitt monstur. Væntandi kærlleikin og yvirvágin av hatri gerast bæði ov nógv og útvegurin hjá Hank, tá sonurin tekur lívið av sær.

Eftir at hava avrætta mann hennara kemur Hank, uttan at kenna hana aftur, í sambandi við Letícia. Tey gerast skotin í hvørjum øðrum, tá teirra nærmastu doyggja frá teimum.

Kærlleikin gerst bjargingin hjá Hank, og tryggleikin, hann bjóðar, verður lívsnervin hjá Leticiu.

Filmurin byggir harfrá á eina fyri so vítt einkla søgu. Sternningurin er dökkur og søgan og persónarnir grípa mestsum eftir sær av hvíta lóritinum upp á teirra serstakliga ráa og sermerkta hátt. Í nútíðar samfelagnum býr óndskapurin eisini, og hesin verður munandi sterkari sýndur í hesum filminum í mun til aðrar. Dygdin og dýpdin er har allanvegin.

Filmurin hevur so avgjørt eisini sínar ringu síður. Søgan hevur nøkur hol, sum í roynd og veru eru so gapandi stór, at allir prikkarnir ikki fella upp á pláss. Men fyri at geva betri pláss til øll forhold og allar sneiðingarnar í handritinum verður eitt nú als ikki leitað eftir forkláringum, tá sonurin hjá Leticiu kemur illa fyri.

Hinvegin er filmurin deiliga ráur og einkul. Ikki ein persónur ov nógv er í filminum, og tú sleppur eitt sindur tættari innat, enn tú

kanska annars vanliga ger í amerikanskum filimum.

Stóru holini í søgugongdini gera, at realisman fer fyri borð, men allikavæl heldur filmurin sosialrealistiska takið. Heldur ikki verður spart við at vísa húð og kenslir í teimum lötum, sum fáa staðfest aldursmarkið.

Treyðugt so, lívið kann hjá nógvum tykjast sum ein ónd ringrás. Tað at bróta ringrásuna og finna ljósið í øllum myrkrinum eyðkenna filmin. Hetta situr eisini rimmarfast eftir hjá áskoðaranum.

Eins og í søgunum kann finnast aftur á beint, tá filmurin vendir á eina kós, sum meira enn nakað annað er ævintýr kend.

Leikaraavrikini eru sum heild framúr. Hetta er eisini alneyðugt, skal filmurin hava nakra vón at klára seg. Leggur tú alt saman, fært tú eitt gott filmsupplivisi.

Ein filmur, sum sigur okkum, at vakurleikin býr innan í okkum øllum. Eftir sjálvt tann myrkasta dagin liggur ljósið í dvala, og víður-gongur tú tínar feilir, kanst tú gera ein mun rætta vegin, hóast skaðin er gjørdur. Tað er <ph_1> at varðveita vónina, og tú ger ikki tað ikki ringast við at vitja kyk-myndamykrið - fyri beistið og ikki minst fyri vakurleikan.

Heri á Røggi

fakta um monster's ball

leikarar: billy bob thornton, halle berry, sean combs o.o.
longd: 120 min.
stað: havnar bio, um tú ert 16 ár ella eldri

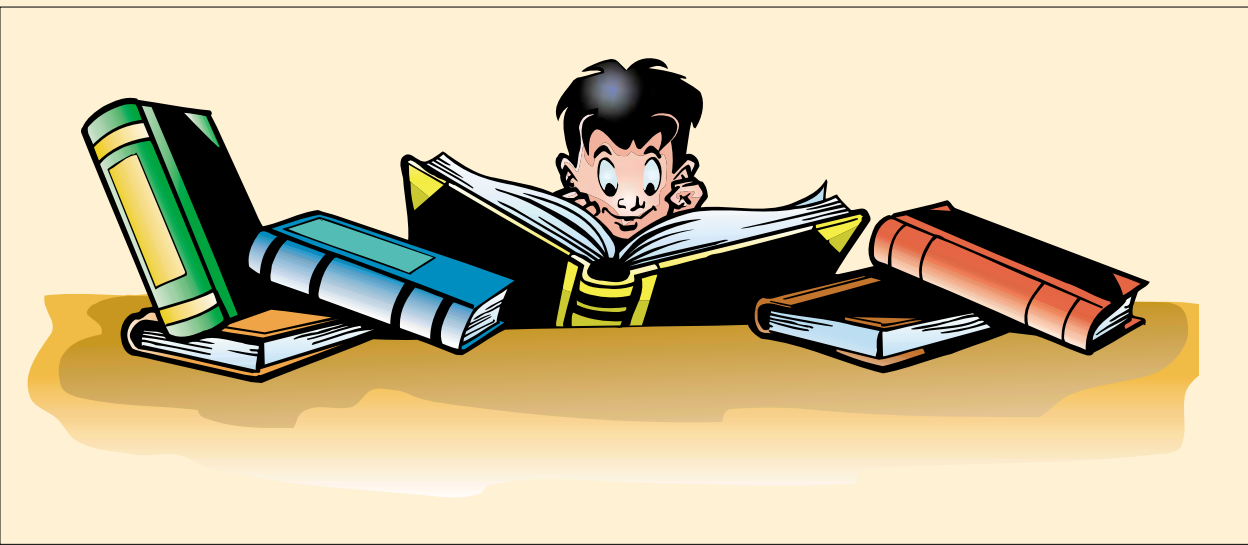
Ung

orð:

Skú­lating

Eftir strævnan skúladag komi eg heim. Í dag havi eg sett mær fyri at gera skú­latingini beinanvegin, so eg kann njóta restina av degnum. Eg fari inn í kamarið, taki "minni-meg-á-bókina" fram. Bara við at síggja permuna, gerist eg mótleysur. Men eg veit, at tað nyttar einki at blíva við at útseta skú­latingini, tí so kemur tað mær bara aftur um brekku.

So eg byrji at lesa, men eftir 10 min. verða eygnalok minni so tung, at ikki er møgult at halda teimum uppi longur. Áðrenn eg veit av, eri eg í dreymalandi, men vakni næstan beinanvegin, og tá tað so gongur

upp fyri mær, at eg havi sovið, leypi eg upp og rópi: "NOY!"

Eg leggi eina fløgu í fløgu-spælaran og koyri hart frá fyri ikki at sovna aftur. Byrji so aftur at lesa. Tað kann ikki sigast, at fløguspælarin

hjálpsti nógv, tí eftir nøkrum min. eri eg aftur í dreymalandi, tó ikki so leingi. Tá eg rakni við aftur, hugsi eg: "noy, eg gevi also ikki upp hesuferð". Eg byrji at ganga runt í kamarinum og rópi orðini upp úr bókini, tað gongur fint í byrjanini,

men gakk, at enda orki eg ikki at ganga runt longur, og leni meg móti einum skápi, dreymalandi hómast aftur, og eg blaki meg á songina.

"Klokkan er átta, kom og fá sær nátturða!!!",

mamma rópar. Á noynoy-noy, nú havi eg sovið í triggjar timar. Eftir at hava etið, sigi eg við mammu: "Eg føli meg so modnan at sita inni allan dagin og gera skú­lating ella sova, eg haldi, at eg fari at venja fót­bólt í kvøld".

Klokkan er tiggju, tá eg komi heim frá venjing. Eg setist aftur við skú­latingunum. Nú kann eg ikki sovna, tí eg havi jú sovið í allan dag. Trupulleikin er bert tann, at um eg skal gera øll skú­latingini, so verði eg ikki liðugur fyrr enn klokkan hálvum tvey í nátt. Eg fari undir skú­latingini við tí hugburði, at eg skal klára at gera øll skú­latingini í kvøld. Eg vil ikki uppliva enn ein skúla-dag við ringari samvitsku, tí eg ikki havi gjørt skú­latingini. Klokkan nærkast tvey tá eg leggist, ikki eru øll skú­latingini gjørd. Næsta dag er sama skil.

Ónd ringrás.

Leivur